

दानियेलाचे पुस्तक - एकशे नऊ क्रमांकाचे

भविष्यवाणीच्या त्रिविध अनुप्रयोगाचे उलगडणे: प्रकटीकरण ग्रंथाच्या नवव्या अध्यायाचे भविष्यसूचक महत्त्व आणि आधुनिक सुधारक चळवळ

Jeff Pippenger
2024-03-01

प्रकटीकरण ग्रंथाच्या नवव्या अध्यायाचा पहिला अर्धा भाग पाचव्या तुतारीची ओळख करून देतो, जी पहिले हाय आहे; आणि अध्यायाचा दुसरा अर्धा भाग सहाव्या तुतारीची ओळख करून देतो, जी दुसरे हाय आहे. या दोन्ही तुताऱ्या 1843 आणि 1850 च्या पायोनियर चार्ट्सवर स्पष्टपणे चित्रित करण्यात आल्या आहेत. 1989 मध्ये, सोव्हिएत युनियनच्या पतनासह, अंतकाळी दानिएल अकराच्या शेवटच्या सहा वचनांचे उघडकीस येणे झाले, तेव्हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या सुधारक चळवळीची सुरुवात झाली.

१९८९ मध्ये ओळखल्या गेलेल्या सत्यांमध्ये बायबलच्या इतिहासातील महान सुधारक चळवळी होत्या, आणि त्या सर्व एकमेकींशी समांतर असल्याचेही समजले गेले. सर्व संदेष्टे, आणि म्हणून प्रत्येक पवित्र इतिहास, ज्यामध्ये पवित्र सुधारक चळवळींचाही समावेश आहे, हे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या अंतिम महान सुधारक चळवळीचे चित्रण करतात, जी तिसऱ्या देवदूताची सामर्थ्यवान चळवळही आहे. जेव्हा शिक्का मारण्याची प्रक्रिया आरंभ होते, तेव्हाच उत्तरकालीन पावसाच्या शिंपणासही आरंभ होतो. १९८९ मध्ये सुधारक चळवळींचे उघड करणे, आणि त्यानंतर १९९२ मध्ये दानियेल अकराच्या शेवटच्या सहा वचनांचे उघड करणे, यामुळे प्रतिकाराचे वातावरण निर्माण झाले, जसे एखादे नवीन आणि वर्तमान सत्य उघड केले जाते तेव्हा नेहमीच घडते.

दानियेल अकराव्या अध्यायाच्या शेवटच्या सहा वचनांतील सत्याच्या प्रतिकारात, प्रभूने हे सत्य उघड केले की, दोन साक्षीदारांवर स्थापित केल्याप्रमाणे, पगान रोमच्या भविष्यवाणीतील इतिहासाचा, पोपसत्ताक रोमच्या भविष्यवाणीतील इतिहासाशी संयोग होऊन, आधुनिक रोमचा भविष्यवाणीतील इतिहास ओळखला जातो. भविष्यवाणीच्या त्रिगुणित अनुप्रयोगाचा नियम मान्य करण्यात आला, आणि त्यानंतर तो भ्रमाविरुद्ध संरक्षण करण्यासाठी तसेच सत्य ओळखून ते स्थापित करण्यासाठी उपयोगात आणला गेला. प्रत्येक सुधारणा-रेषा इतर सुधारणा-रेषांशी समांतर असते हा नियम, आणि भविष्यवाणीच्या त्रिगुणित अनुप्रयोगाशी संबंधित नियम, हे तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीत स्थापित झालेल्या नियमांचे भक्कम अधिष्ठान बनले, जसे मिलराइट इतिहासात स्थापित, वापरले आणि प्रकाशित करण्यात आलेल्या नियमांनी त्याचे प्रतिरूप दाखविले होते.

भविष्यवाणीच्या त्रिगुणित अनुप्रयोगाचा सिद्धांत, एक नियम म्हणून, एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या चळवळीकरिता उलगडला गेला; कारण तीच उत्तरवृष्टीची चळवळ आहे, आणि तिसऱ्या शापाचे इस्लाम हे उत्तरवृष्टीचा संदेश आहे. भविष्यवाणीच्या त्रिगुणित अनुप्रयोगाचा हा सिद्धांत यहुदाच्या कुळातील सिंहाने इतिहासात 11 सप्टेंबर, 2001 रोजी तिसऱ्या शापाचे इस्लाम प्रकट होण्याच्या खूप आधीच ओळख करून दिला होता; कारण जेव्हा त्याने आपल्या लोकांना यिर्मयाच्या जुन्या मार्गाकडे परत आणले, तेव्हा तिसऱ्या शापाच्या आगमनाने दर्शविलेला संदेश त्याच्या अंतिम-दिवसांच्या लोकांनी सहज ओळखावा, अशी त्याची इच्छा होती.

प्रकटीकरणाच्या नवव्या अध्यायात मांडण्यात आलेल्या पाचव्या व सहाव्या रणशिगांविषयीची पायोनियरांची समज ही, इतिहासाच्या आधारे सर्वांत ठामपणे व स्पष्टपणे समर्थित असलेला प्रकटीकरण ग्रंथातील उतारा आहे, अशी मानली जात होती. उरियाह स्मिथ यांनी इतिहासकार Keith यांच्या शब्दांचा उपयोग करून हाच मुद्दा अधोरेखित करत प्रकटीकरणाच्या नवव्या अध्यायावरील आपले विवेचन आरंभ केले.

“या तुतारीचे स्पष्टीकरण करण्यासाठी आपण पुन्हा श्री. Keith यांच्या लिखाणाचा आधार घेऊ. हे लेखक सत्यतेने असे म्हणतात: ‘सरॅसिन आणि तुर्क यांच्याशी पाचवी व सहावी तुतारी, अथवा पहिले व दुसरे दुःख,

यांच्या अनुप्रयोगाबाबत अर्थस्पष्ट करणाऱ्यांमध्ये जितकी एकसारखी एकमतता आढळते, तितकी प्रकटीकरणाच्या इतर कोणत्याही भागाविषयी क्वचितच आढळते. हे इतके स्पष्ट आहे की त्याचा गैरसमज होणे जवळजवळ अशक्य आहे. प्रत्येकाला निर्देश करणाऱ्या एखाद्या-दोन वचनांऐवजी, प्रकटीकरणाच्या नवव्या अध्यायाचा संपूर्ण भाग, समप्रमाणात, त्या दोघांच्या वर्णनाने व्यापलेला आहे.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 495.

पहिल्या आणि दुसऱ्या शापांच्या अध्याय-विभाजनानुळे, मोहम्मदद्वारे प्रतिनिधित्व केलेल्या पहिल्या शापाचा इतिहास विभाजित होतो. इतिहासकार अलेक्झांडर कीथ ज्यांना सारासेन्स असे संबोधतो, आणि ज्याला आपण आज अरबस्तान असे म्हणतो, त्या भौगोलिक प्रदेशात तो स्थित आहे. दुसऱ्या शापाचा इतिहास, जो उस्मान १ द्वारे प्रतिनिधित्व केला जातो, तो भौगोलिकदृष्ट्या तुर्कस्तानात स्थित आहे, ज्यांची ओळख इतिहासकार तुर्क म्हणून करतो. पहिल्या शापाचा इतिहास इस्लाम आणि मोहम्मद यांच्या जन्मभूमी असलेल्या अरबस्तानात स्थित होता आणि तेथेच पूर्ण झाला. दुसऱ्या शापाचा इतिहास ऑटोमन साम्राज्याची जन्मभूमी असलेल्या तुर्कस्तानात स्थित होता आणि तेथेच पूर्ण झाला.

पहिल्या धिक्काराचा इतिहास अशा एका युद्धकार्यातील ओळख करून देतो, जे रोमाविरुद्ध स्वतंत्र योद्ध्यांनी चालविले होते, आणि ज्यांचा एकमेकांशी असलेला एकमेव परस्पर संबंध इस्लाम हा धर्म होता. दुसऱ्या धिक्काराचा इतिहास अशा एका युद्धकार्यातील ओळख करून देतो, जे रोमाविरुद्ध संघटित धर्म आणि राज्यसत्तेद्वारे चालविले गेले होते, ज्याला खलिफात असे म्हटले जाते. कोणत्याही प्रसंगी—म्हणजे मोहम्मदाने दर्शविलेल्या इतिहासातील रोमाविरुद्धचे स्वतंत्र युद्ध असो, किंवा ओट्टमन, अथवा ऑटोमन साम्राज्याने दर्शविलेले संघटित युद्ध असो—युद्धाची पद्धत अचानक आणि अनपेक्षितपणे आक्रमण करणे हीच होती. त्या काळातील लष्करी प्रथेनुसार सर्व सैनिकांना एकाच रंगाच्या गणवेशात परिधान करून, नंतर त्यांना एका रेषेत उभे करून, बंदुकीच्या गोळीबाराकडे पुढे कूच करीत नेण्याप्रमाणे ते युद्ध नव्हते. “अॅसॅसिन” हा शब्द इस्लामी युद्धपद्धतीवर आधारित आहे, ज्यामध्ये अचानक आणि अनपेक्षितपणे प्रहार केला जातो, आणि त्याचा परिणाम सामान्यतः आक्रमण करणाऱ्याच्याही मृत्यूत होतो.

“assassin” हा शब्द अरबी “hashshashin” या शब्दापासून व्युत्पन्न झाला आहे, जो “hashish” या शब्दापासून आलेला असून त्याचा अर्थ “हशीश” किंवा “कॅनाबिस” असा होतो. हा शब्द मूळतः मध्ययुगीन काळात मध्यपूर्वेत असलेल्या निजारी इस्माईली मुसलमानांच्या एका गुप्तताप्रिय आणि धर्मांध गटासाठी वापरला जात असे. या गटातील सदस्य त्यांच्या अपारंपरिक आणि अनेकदा हिंसक पद्धतींसाठी प्रसिद्ध होते; त्यांच्या उद्दिष्टांची पूर्तता करण्यासाठी राजकीय हत्या करणे हेही त्यात समाविष्ट होते. असे म्हटले जाते की, आपल्या मोहिमांसाठी तयारी करण्याकरिता ते कधीकधी हशीशचे सेवन करत असत; यावरून पाश्चात्य जगतात “hashshashin” किंवा “assassins” हा शब्द प्रचलित झाला. Assassins हा गट मध्ययुगीन काळात, प्रामुख्याने पर्शिया आणि सिरिया येथे सक्रिय होता, आणि त्या काळातील विविध राजकीय संघर्षांमध्ये व हत्यांमध्ये त्यांनी महत्त्वपूर्ण भूमिका बजावली. पुढे “assassin” हा शब्द युरोपीय भाषांमध्ये रूढ झाला, जिथे त्याचा अर्थ अधिक व्यापकपणे राजकीय किंवा लक्षित हत्या करणाऱ्या व्यक्तींसाठी वापरला जाऊ लागला.

युद्धाची ही पद्धत तीन शापांची एक महत्त्वपूर्ण भविष्यवाणीपर वैशिष्ट्य आहे, कारण इस्लामची भविष्यवाणीपर भूमिका म्हणजे युद्ध निर्माण करणे होय. प्रतीक म्हणून इस्लाम पूर्णपणे युद्धाशी संबंधित आहे, आणि प्रकटीकरण अध्याय नऊमध्ये, पहिल्या आणि दुसऱ्या शापांतील इस्लाम त्यांच्या युद्धाचे एक उदाहरण म्हणून दर्शविला आहे. प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात त्यांचे युद्ध हे राष्ट्रांना क्रोधित करणारी कृती म्हणून ओळखले गेले आहे, आणि हे कृपाकाळ समाप्त होण्याच्या अगदी आधी घडते.

राष्ट्रे क्रोधित झाली होती, आणि तुझा क्रोध आला आहे, आणि मृतांच्या न्यायाचा समय आला आहे, आणि तुझे सेवक असलेल्या संदेष्ट्यांना, संतांना, आणि तुझ्या नावाचा भय बाळगणाऱ्यांना, लहानांपासून मोठ्यांपर्यंत, प्रतिफळ द्यावे; आणि पृथ्वीचा नाश करणाऱ्यांचा तू नाश करावा. प्रकटीकरण 11:18.

देवाचा कोप येण्याच्या अगदी आधी “राष्ट्रे” “क्रुद्ध” केली जातात; आणि प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात दर्शविलेला देवाचा कोप म्हणजे मानवाच्या कृपाकाळाची समाप्ती झाल्यावर येणाऱ्या शेवटच्या सात पीडा होत. या वचनात तीन मार्गाचिन्हे आहेत: राष्ट्रांचे क्रोधित होणे, देवाचा कोप, आणि मेलेल्यांचा न्याय करण्याची वेळ. येथे निर्देशिलेला मेलेल्यांचा न्याय हा हजार वर्षांच्या सहस्रककाळात घडणारा दुष्ट मेलेल्यांचा न्याय आहे; २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी सुरू झालेला मेलेल्यांचा अन्वेषणात्मक न्याय नव्हे. सिस्टर व्हाइट स्पष्टपणे सांगतात की या वचनातील ही तीन मार्गाचिन्हे वेगवेगळी आहेत, आणि वचनात ज्या क्रमाने ती दिली आहेत, त्याच क्रमाने ती घडतात.

“मी पाहिले की राष्ट्रांचा क्रोध, देवाचा कोप, आणि मृतांचा न्याय करण्याचा वेळ हे वेगवेगळे व स्पष्टपणे भिन्न असून, एकामागोमाग एक येणारे आहेत; तसेच मिखाएल अद्याप उभा राहिला नव्हता, आणि जे कधी झाले नव्हते असे संकटाचे दिवस अद्याप सुरू झाले नव्हते. राष्ट्रे आता क्रोधित होत आहेत; परंतु जेव्हा आपला महायाजक पवित्रस्थानातील आपले कार्य पूर्ण करील, तेव्हा तो उभा राहील, सूडाची वस्त्रे धारण करील, आणि मग शेवटच्या सात पीडा ओतल्या जातील.”

“मी पाहिले की येशूचे पवित्रस्थानातील कार्य पूर्ण होईपर्यंत ते चार देवदूत चार वारे धरून ठेवतील, आणि त्यानंतर सात शेवटच्या पीडा येतील.” Early Writings, 36.

बायबलच्या शेवटच्या पुस्तकात इस्लामची भूमिका राष्ट्रांना क्रोधित करण्याची आहे, आणि ते हे युद्धाद्वारे करतात. बायबलच्या पहिल्या पुस्तकात इस्लामची भूमिका जगातील प्रत्येक मनुष्याचा हात इस्लामविरुद्ध एकत्र आणण्याची आहे, ज्याचे प्रतिनिधित्व इश्माएल म्हणून केलेले आहे.

तेव्हा परमेश्वराच्या दूताने तिला म्हटले, पाहा, तू गर्भवती आहेस, आणि तुला पुत्र होईल; त्याचे नाव इश्माएल ठेव, कारण परमेश्वराने तुझ्या क्लेशाकडे लक्ष दिले आहे. आणि तो रानटी मनुष्य होईल; त्याचा हात प्रत्येक मनुष्याविरुद्ध असेल, आणि प्रत्येक मनुष्याचा हात त्याच्याविरुद्ध असेल; आणि तो आपल्या सर्व भावंडांच्या समक्ष निवास करील. उत्पत्ति 16:11, 12.

“हात” हा शब्द, प्रतीक म्हणून, इतर सर्व बायबलमधील प्रतीकांप्रमाणेच आहे, आणि तो ज्या संदर्भात वापरला जातो त्यानुसार त्याचे एकापेक्षा अधिक अर्थ असू शकतात. बायबलमधील भविष्यवाणीत “हात” हे प्रतीक प्रामुख्याने युद्धाचे प्रतीक आहे. “रानटी मनुष्य” असा अनुवाद केलेला हिब्रू शब्द हा रानटी अरब गाढवासाठी वापरला जाणारा शब्द आहे, ज्यामध्ये अनेक महत्त्वपूर्ण भविष्यवाणी-संबंधी सूचनार्थ आहेत; त्यांपैकी एक म्हणजे अरब गाढव हे अश्वकुळातील प्राण्यांच्या Equidae कुलातील एक सदस्य आहे, जसे घोडेही आहेत. प्रकटीकरण अध्याय नऊमध्ये, आणि हबक्कूकच्या दोन्ही पवित्र तक्त्यांवर (1843 आणि 1850 चे pioneer charts), घोडा हा तीन शोकांद्वारे प्रतिनिधित्व केलेल्या इस्लामच्या युद्धाचे प्रतीक म्हणून वापरला आहे. उत्पत्तीच्या पुस्तकात आणि प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात दर्शविल्याप्रमाणे, इस्लामचा पहिला व शेवटचा उल्लेख त्याची ओळख अश्वकुळाच्या प्रतीकाशी (गाढव किंवा घोडा) जोडतो, आणि ते दोन्ही इस्लामची भूमिका “प्रत्येक मनुष्याविरुद्ध” (राष्ट्रांविरुद्ध) युद्ध आणण्याची आहे, यावर भर देतात.

प्रकटीकरणाच्या पुस्तकातील नवव्या अध्यायाच्या अकराव्या वचनात इस्लामचे स्वरूप ओळखले जाते, कारण भविष्यवाणीच्या दृष्टीने स्वभाव नावाने दर्शविला जातो. इस्लामवर राज्य करणाऱ्या राजाला दिलेले नाव उत्पत्तीच्या पुस्तकातील इस्लामच्या त्या पहिल्या उल्लेखाचे प्रतिबिंब आहे, जिथे असे लिहिले आहे की इश्माएलचा स्वभाव किंवा आत्मा “आपल्या सर्व बंधूंच्या समोर वास करील.” संपूर्ण इस्लामवर राज्य करणारा राजा म्हणजे इश्माएलचा आत्मा (त्यांचा राजा) होय, ज्याचा हात “प्रत्येक मनुष्याविरुद्ध” आहे.

आणि त्यांच्यावर एक राजा होता, जो अथांग खाईचा दूत आहे; त्याचे नाव इब्री भाषेत अबदोन आहे, परंतु ग्रीक भाषेत त्याचे नाव अपोल्ल्योन आहे. प्रकटीकरण 9:11.

जुन्या करारात, जो इब्रीद्वारे प्रतिनिधित्व केला आहे, किंवा नव्या करारात, जो ग्रीकद्वारे प्रतिनिधित्व केला आहे, इस्लाम धर्माच्या अनुयायांवर राज्य करणारे स्वरूप अबद्दीन किंवा अपोल्ल्योन असे ओळखले जाते; ज्यांचा दोन्ही भाषांतील अर्थ “मृत्यू आणि विनाश” असा आहे. जुना किंवा नवा करार यांपैकी कोणत्याहीद्वारे ते दर्शविले गेले तरी, मृत्यू आणि विनाश हेच इस्लामचे स्वरूप आहे. गाढव किंवा घोडा या प्रतीकाशी संबंधित, इस्लामच्या प्रत्येक अनुयायामध्ये राज्य करणाऱ्या आत्म्याची विशिष्ट वैशिष्ट्ये, इस्लामविषयीच्या पहिल्या आणि शेवटच्या दोन्ही संदर्भातील घटक आहेत. या दोन भविष्यसूचक गुणांमध्ये अल्फा आणि ओमेगा यांची छाप आहे. सिस्टर व्हाईट जेव्हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांना जीवन देणाऱ्या संदेशाची ओळख तिसऱ्या देवदूताच्या पराक्रमी सेनेशी करून देतात, तेव्हा त्या पुढीलप्रमाणे म्हणतात:

“देवदूत चार वारे धरून ठेवत आहेत; ते एका संतप्त घोड्याप्रमाणे दर्शविलेले आहेत, जो तुटून सुटून संपूर्ण पृथ्वीच्या पृष्ठभागावरून धाव घेत आपल्या मार्गात विनाश आणि मृत्यू वाहून नेण्याचा प्रयत्न करीत आहे.”

“आपण अनंत जगाच्या अगदी उंबरठ्यावर असताना झोपून राहावे काय? आपण जड, शीत व मृतवत असावे काय? अरे, आपल्या मंडळ्यांमध्ये देवाचा आत्मा व श्वास त्याच्या लोकांमध्ये फुंकला जावा, म्हणजे ते आपल्या पायांवर उभे राहतील आणि जिवंत होतील. आपणास हे पाहणे आवश्यक आहे की मार्ग अरुंद आहे, आणि प्रवेशद्वार संकुचित आहे. परंतु जेव्हा आपण त्या संकुचित प्रवेशद्वारातून जातो, तेव्हा त्याची व्यापकता असीम असते.” Manuscript Releases, volume 20, 217.

एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाच्या काळात चार वारे रोखून धरलेले आहेत, आणि ते चार वारे असा “क्रोधित घोडा” आहेत, जो आपल्या मार्गात “मृत्यू व विध्वंस” वाहून नेतो. ११ सप्टेंबर २००१ रोजी तिसरे धिक्कार भविष्यवाणीच्या इतिहासात आले, “मृत्यू व विध्वंस” घेऊन, आणि अशा रीतीने राष्ट्रांना “क्रोधित” केले, जेव्हा त्याने आध्यात्मिक गौरवशाली देशावर “अकस्मात व अनपेक्षितपणे” प्रहार केला. ७ ऑक्टोबर २०२३ रोजी, तिसऱ्या धिक्काराने “मृत्यू व विध्वंस” यांच्या आपल्या मार्गावर पुढे जात, आणि अशा रीतीने राष्ट्रांना आणखी “क्रोधित” करत, शब्दशः गौरवशाली देशावर “अकस्मात व अनपेक्षितपणे” आक्रमण केले. पहिल्या अनपेक्षित आक्रमणाने एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाच्या कालखंडाची सुरुवात चिन्हांकित केली, आणि ७ ऑक्टोबर २०२३ रोजी झालेल्या अलीकडील आक्रमणाने एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाच्या समाप्तिकालीन, किंवा “binding off” च्या, कालखंडाची सुरुवात चिन्हांकित केली. आपण अनंत जगाच्या अगदी उंबरठ्यावर असताना झोपून राहावे काय?

दोन्ही पवित्र अग्रणी आलेखांवर पहिल्या आणि दुसऱ्या शापांच्या इस्लामचे चित्रमय दर्शन इस्लामी योद्धे त्यांच्या युद्धघोड्यांवर स्वार झालेल्या रूपात दाखविलेले आहे. दोन्ही चित्रणांमध्ये पहिल्या शापाच्या युद्धघोड्यावर स्वार असलेला योद्धा भाला धारण केलेला आहे, आणि दुसऱ्या शापाचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या घोड्याचा स्वार बंदूक चालवीत आहे. हा भेद प्रकटीकरण अध्याय नऊमध्ये स्पष्टपणे ओळखता येतो, कारण दुसऱ्या शापाच्या इतिहासातच दारूगोळ्याचा शोध लागला आणि प्रथमच त्याचा युद्धात उपयोग करण्यात आला. प्रकटीकरण अध्याय नऊच्या सतरा ते एकोणीस वचने यांवर भाष्य करताना, उरियाह स्मिथ पुढीलप्रमाणे नोंद करतो:

“या वर्णनाचा पहिला भाग कदाचित या अश्वारूढ सैनिकांच्या देखाव्याशी संबंधित असावा. अग्नी, रंगाचे प्रतिनिधित्व करीत, लाल रंगासाठी उभा आहे; ‘अग्नीप्रमाणे लाल’ हा अभिव्यक्तीचा एक प्रचलित प्रकार आहे; यासिंथ, किंवा हायसिंथ, निळ्या रंगासाठी; आणि गंधक, पिवळ्या रंगासाठी. आणि हे रंग या योद्ध्यांच्या पोशाखात मोठ्या प्रमाणावर प्राबल्याने दिसून येत होते; म्हणून, या दृष्टीकोनानुसार, हे वर्णन तुर्की गणवेशास अचूकपणे लागू पडते, जो मुख्यतः लाल, किंवा किरमिजी, निळा, आणि पिवळा या रंगांनी बनलेला होता. घोड्यांची मस्तके सिंहांच्या मस्तकांसारखी भासत होती, त्यांच्या सामर्थ्य, धैर्य, आणि उग्रता दर्शविण्यासाठी; तर या वचनाचा शेवटचा भाग निःसंशयपणे युद्धाच्या हेतूसाठी दारूगोळा आणि अग्निशस्त्रांच्या उपयोगाशी संबंधित आहे, जे त्या वेळी नुकतेच प्रचलनात आले होते. तुर्क हे घोड्यावर बसून आपली अग्निशस्त्रे चालवीत असल्यामुळे, दूरवरून पाहणाऱ्यास असे भासत असे की अग्नी, धूर, आणि गंधक हे घोड्यांच्या तोंडातून बाहेर

पडत आहेत, जसे सोबत दिलेल्या चित्रपटात दर्शविले आहे.”

“कॉन्स्टँटिनोपलविरुद्धच्या आपल्या मोहिमेत तुर्कांनी अग्निशस्त्रांचा केलेला उपयोग यासंबंधी, Elliott (Horae Apocalypticæ, Vol. I, pp. 482-484) असे म्हणतो:—“अग्नी, धूर आणि गंधक” यांमुळे, म्हणजे महोमेतच्या तोफखान्यामुळे व अग्निशस्त्रांमुळे, मनुष्यांच्या तिसऱ्या भागाचा वध, म्हणजे कॉन्स्टँटिनोपलचा पाडाव, आणि परिणामी ग्रीक साम्राज्याचा विनाश, घडून आला. कॉन्स्टँटिनने तिची स्थापना केल्यापासून आता अकराशेहून अधिक वर्षे लोटली होती. त्या काळात Goths, Huns, Avars, Persians, Bulgarians, Saracens, Russians, आणि अगदी Ottoman Turks स्वतःही, यांनी तिच्यावर वैरभावाने आक्रमणे केली होती, किंवा तिला वेढा घातला होता. परंतु तिची तटबंदी त्यांच्यापुढे अभेद्य ठरली होती. कॉन्स्टँटिनोपल टिकून राहिले, आणि तिच्याबरोबर ग्रीक साम्राज्यही. म्हणूनच सुलतान महोमेतची ती अडथळा दूर करणारी गोष्ट शोधण्याची अशी उत्कंठा होती. “तू अशी एक तोफ ओतू शकतोस काय,” असा त्याचा प्रश्न त्याच्याकडे येऊन मिळालेल्या त्या तोफनिर्मात्यास होता, “जी आकाराने कॉन्स्टँटिनोपलची भिंत खिळखिळी करण्यास पुरेशी असेल?” मग अॅड्रिँनोपल येथे तोफढाळखाना उभारण्यात आला, तोफा ओतण्यात आल्या, तोफखाना सिद्ध करण्यात आला, आणि वेढ्यास आरंभ झाला.”

“गिबन, जो सदैव अपोकॅलिप्टिक भविष्यवाणीचा नकळत भाष्यकार ठरतो, ग्रीक साम्राज्याच्या अंतिम विपत्तीचे आपल्या प्रभावी व हृदयस्पर्शी वर्णनात युद्धाच्या या नव्या साधनाला आपल्या चित्रणाच्या अग्रभागी कसे ठेवतो, हे निःसंशय विशेष लक्षात घेण्यासारखे आहे. तिची पूर्वतयारी म्हणून तो दारूच्या अलीकडील शोधाचा इतिहास देतो—‘साल्टपीटर, गंधक आणि कोळसा यांचे ते मिश्रण;’ सुलतान अमुराथ याने तिचा केलेला पूर्वीचा उपयोग सांगतो, आणि यापूर्वी म्हटल्याप्रमाणे, अॅड्रिँनोपल येथे महोमेतच्या अधिक मोठ्या तोफांच्या ओतशाळेचाही उल्लेख करतो; नंतर, वेढ्याच्या प्रत्यक्ष प्रगतीत, तो वर्णन करतो की ‘भाल्यांच्या व बाणांच्या मान्यास मुस्कटरी आणि तोफांच्या धुराचा, आवाजाचा आणि आगीचा साथ लाभला होता;’ कसे ‘तुर्की तोफखान्याची लांब रांग भिंतींवर रोखली गेली होती, चौदा बॅटऱ्या एकाच वेळी सर्वाधिक सुलभ ठिकाणांवर गडगडत होत्या;’ कसे ‘युगानुयुगे शत्रूच्या हिंसाचारास तोंड देत उभ्या असलेल्या तटबंदीचा ऑटोमन तोफांनी सर्व बाजूंनी विध्वंस केला, अनेक भगदाडे पडली, आणि सेंट रोमानसच्या द्वाराजवळ चार बुरूज जमीनदोस्त झाले:’ कसे, ‘रेषामधून, गॅलीमधून आणि पुलावरून, ऑटोमन तोफखाना सर्व बाजूंनी गडगडत असताना, छावणी आणि शहर, ग्रीक आणि तुर्क, धुराच्या ढगात वेढले गेले होते, जो केवळ रोमन साम्राज्याच्या अंतिम सुटकेने किंवा विनाशानेच दूर होऊ शकला असता:’ कसे ‘दुहेरी भिंती तोफांच्या प्रहाराने अवशेषांच्या ढिगाऱ्यात परिवर्तित झाल्या:’ आणि अखेरीस कसे तुर्क ‘भगदाडांतून वर चढत,’ ‘कॉन्स्टँटिनोपल जिंकले गेले, तिचे साम्राज्य उलथून टाकण्यात आले, आणि तिचा धर्म मुसलमान विजेत्यांनी धुळीत तुडवला.’ मी म्हणतो, शहराच्या जिंकण्याचे, आणि त्यामुळे साम्राज्याच्या विनाशाचे, श्रेय गिबन किती ठळकपणे व प्रभावी रीतीने ऑटोमन तोफखान्यास देतो, हे खरोखरच निरीक्षणास पात्र आहे. कारण ते आपल्या भविष्यवाणीतील शब्दांवरील भाष्य नसून आणखी काय आहे? ‘या तिघांमुळे मनुष्यांचा तिसरा भाग मारला गेला, त्यांच्या तोंडांतून निघणाऱ्या अग्नीने, धुराने आणि गंधकाने.’”

“वचन १८. या तिन्हींपासून मनुष्यांचा तिसरा भाग मारला गेला, त्या अग्नीने, आणि धुराने, आणि गंधकाने, जे त्यांच्या तोंडांतून बाहेर पडत होते. १९. कारण त्यांची शक्ती त्यांच्या तोंडात आणि त्यांच्या शेषटांत आहे; कारण त्यांची शेषटी सापांसारखी होती, आणि त्यांना मस्तके होती, आणि त्यांच्याद्वारे ते इजा करीतात.”

“या वचनांमध्ये सुरू करण्यात आलेल्या युद्धाच्या नव्या पद्धतीचा प्राणघातक परिणाम व्यक्त केला आहे. या साधनांद्वारे—बारूद, अग्निशस्त्रे, आणि तोफा—कॉन्स्टँटिनोपल अखेरीस पराभूत करण्यात आले, आणि तुर्कांच्या हाती सौपविण्यात आले.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 510-514.

आपण तिसऱ्या धिक्काराचा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“काल रात्री मी माझ्या झोपेतून जागा झालो तेव्हा माझ्या मनावर एक मोठा भार होता. मी आमच्या बंधू-भगिनींना एक संदेश देत होतो, आणि तो संदेश पवित्र आत्म्याच्या ग्रहणासंबंधी व मानवी साधनांद्वारे त्याच्या

कार्यासंबंधी चुकीच्या सिद्धांतांचे समर्थन करणाऱ्या कार्हीच्या कार्याविषयी इशारा व सूचना देणारा होता.”

“मला अशी सूचना देण्यात आली की, 1844 मध्ये समय उलटल्यानंतर ज्याला सामोरे जाण्यास आम्हांस बोलाविण्यात आले होते, त्यासारखाच उन्माद या संदेशाच्या अंतिम दिवसांत पुन्हा आमच्यामध्ये येईल; आणि जसा आम्ही आमच्या आरंभीच्या अनुभवांत त्या दुष्टतेला ठामपणे तोंड दिले होते, तसाच ठामपणे आता देखील आम्ही त्या दुष्टतेला सामोरे गेले पाहिजे.”

“आपण महान व गंभीर घटनांच्या उंबरठ्यावर उभे आहोत. भविष्यवाण्या पूर्ण होत आहेत. स्वर्गातील ग्रंथांमध्ये विलक्षण व घटनापूर्ण इतिहास नोंदविला जात आहे—अशा घटना, ज्यांविषयी घोषित करण्यात आले होते की त्या लवकरच देवाच्या महान दिवसापूर्वी घडतील. जगातील सर्व काही अस्थिर अवस्थेत आहे. राष्ट्रे संतप्त झाली आहेत, आणि युद्धासाठी मोठ्या तयारी सुरू आहेत. राष्ट्र राष्ट्राविरुद्ध कट रचत आहे, आणि राज्य राज्याविरुद्ध. देवाचा महान दिवस फार वेगाने जवळ येत आहे. परंतु राष्ट्रे युद्ध व रक्तपातासाठी आपली सैन्ये एकत्र करीत असली, तरी देवाच्या दूतांना दिलेली आज्ञा अद्यापही प्रभावी आहे, की त्यांनी चार वारे आवरून धरावेत, जोपर्यंत देवाच्या सेवकांच्या कपाळांवर शिक्का मारला जात नाही.” Selected Messages, book 1, 221.